

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗ ΕΚΘΕΣΗΣ

Δράκος Ιωσήφ , Ειδικευόμενος Ψυχιατρικής
Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών
Γιάννης Κασβίκης , Διδάκτωρ Ψυχιατρικής

Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής (Ε.Π.Ι.Ψ.Υ)

Α΄ Ψυχιατρική Κλινική Πανεπιστημίου Αθηνών

Μονάδα Θεραπείας Συμπεριφοράς του
Ελληνικού Κέντρου Ψυχικής Υγιεινής και Ερευνών

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η αποτελεσματικότητα της θεραπείας έκθεσης στις Διαταραχές Άγχους είναι σαφώς τεκμηριωμένη από εκτεταμένο αριθμό ερευνών (Deacon&Abramowitz,2004;Olatunji, Cisler&Deacon,2010).

Παρά το πλήθος των ερευνητικών ευρημάτων που τεκμηριώνουν την αποτελεσματικότητα της Θεραπείας έκθεσης στις Διαταραχές Άγχους σπανίως εφαρμόζεται σε κλινικά περιβάλλοντα ακόμα και από θεραπευτές όπου έχουν λάβει εξειδικευμένη εκπαίδευση στη θεραπεία αυτή (van Minnen,Hendriks,&Olf,2010). Πρόσφατα ερευνητικά δεδομένα έχουν καταδείξει πως χαρακτηριστικά των θεραπειών όπως η υιοθέτηση ενός πλήθους αρνητικών πεποιθήσεων που αφορούν κυρίως την ηθικότητα ,ασφάλεια και ανοχή της θεραπείας έκθεσης από τους ασθενείς(κλίμακα TBES) ,συμβάλλουν στην υποεκμετάλλευση της και οδηγούν σε μεγαλύτερη εξαίρεση ασθενών από την θεραπεία έκθεσης(κλίμακα BLES) ,εξαίρεση που σχετίζεται με μη τεκμηριωμένους, υποτιθέμενους αρνητικούς προγνωστικούς παράγοντες(Deacon et al,2013).

Ο πρωτεύον σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνηθεί η επίδραση που πιθανά ασκεί ένα έτος κλινικής εκπαίδευσης στην στάση των θεραπευτών για την Έκθεση. Οι συμμετέχοντες (N= 23) ήταν σπουδαστές του διετούς μετεκπαιδευτικού σεμιναρίου "Θεραπεία Συμπεριφοράς των Διαταραχών Άγχους" που έλαβε χώρα στο Ε.Π.Ι.Ψ.Υ(Ακαδημαϊκό έτος 2014-2015) και προέρχονται από ποικίλα επαγγέλματα ψυχικής υγείας .Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με την συμπλήρωση κλιμάκων (BLES ,TBES ,ASI-3) που δόθηκαν πριν την έναρξη του πρώτου μαθήματος και στο τέλος του ακαδημαϊκού έτους (ποσοτική ανάλυση μέσω διενέργειας εξαρτημένων t-test)

Το αποτέλεσμα της μελέτης έδειξε πως το ένα έτος κλινικής εκπαίδευσης δεν άσκησε καμία επίδραση στην στάση των θεραπευτών για την Έκθεση .Πέραν του βασικού συμπεράσματος , στα πλαίσια αυτής της μελέτης , επιβεβαιώνεται σε ελληνικό πληθυσμό θεραπευτών η *συσχέτιση* μεταξύ αυξημένης ύπαρξης αρνητικών πεποιθήσεων για την Έκθεση και αυξημένης εξαίρεσης *ασθενών* από την Έκθεση . Όσο είναι σε γνώση μας, η παρούσα μελέτη είναι η πρώτη που διερευνά την στάση των θεραπευτών για την Έκθεση και απευθύνεται σε θεραπευτές που δεν έχουν ολοκληρώσει ακόμα την εκπαίδευσή τους στην θεραπεία Συμπεριφοράς